

правому лиці, уважайте щоб була і на фотографії.

Фот.: Розумієть ся, що буде.

Добр.: Мусить бути, розумієте? Через ту боролавку я й полюбив її. Що, думаете, що ні? На Бога клянусь!... Та бородавка дуже поганила їй лице... так подумав я, що се гаразд, бо ніякий лапсердак не злакомить ся на неї!... Що?

Фот.: Коли вам сподобала ся, то може й другим.

Добр.: Що? Моя жінка? Е, що ви знаєте?... Шкода й говорити... [Хоче йти, але пригадав собі щось]. А коли будуть фотографії готові?

Фот.: В два тижні по знімці.

Добр.: Нехай буде! Тільки ось: моя жінка звала ся Євка, а синок Микитка; їй було... заждіть... трийцять сім, здається...

Фот.: Сього мені не треба знати.

Добр.: Як же ні, мій пане? Таж не будете знати як зробити! Синкови було